

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2022, č. j. KUUK/011302/2022/DS/Piš, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 3. 2022, č. j. KUUK/040216/2022/DS/Piš,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2022, č. j. KUUK/011302/2022/DS/Piš, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru správního, (dále jen „Magistrát“) ze dne 19. 10. 2021, č. j. MMUL/OSŽ/RŘ/263136/2021/NivaK-39, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 12. 3. 2020 byl potvrzen. Žalobce současně požadoval zrušení prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.

Žaloba

2. Žalobce namítal především nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovanému vytýkal, že se nikterak nevypořádal s jeho odvolací námitkou, že správní orgán prvního stupně nesprávně stanovil přerušení lhůty k odevzdání řidičského průkazu (ode dne podání námitek, tj. od 9. 4. 2020), neboť, dle žalobce, běh lhůty pro odevzdání řidičského průkazu nemohl být přerušen. Toto své tvrzení odůvodnil žalobce tím, že jeho námitky proti záznamu bodů nebyly v rozporu s § 117 silničního zákona opatřeny jeho úředně ověřeným podpisem. Žalovaný tuto odvolací námitku zcela ignoroval, přičemž v napadeném rozhodnutí ani neuvedl, že byla vznesena. Žalobce má tudíž za to, že napadené rozhodnutí postrádá zákonné náležitosti dle ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). V daném případě rozhodnutí neobsahuje informaci, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení, což bez dalšího zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
3. Protože námitky fakticky nebyly podány a námitkové řízení se vůbec nerozeběhlo, měl žalobce za to, že v řízení, které nebylo vůbec zahájeno, prvoinstanční správní orgán ani žalovaný nemohli vydat žádné rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou tak dle žalobce nicotná.
4. Žalovaný dále namítal, že mu nebyla správními orgány započtena do celkové doby pozbytí řidičského oprávnění blokáce řidičského oprávnění, a to od 24. 5. 2021 do 18. 8. 2021. V dané situaci totiž bylo bez zákonného podkladu žalobci blokováno řidičské oprávnění nejprve od 24. 5. 2021 do 18. 8. 2021 a následně od 21. 1. 2022 do 21. 1. 2023, tedy celkově po dobu téměř 15 měsíců namísto zákonem stanovených 12 měsíců.

Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť má za to, že v námitkovém řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a žalobce nebyl nikterak krácen na svých právech. Žalovaný nesouhlasil s výtkou žalobce, že se nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, konkrétně námitkou úředně neověřeného podpisu a tento svůj nesouhlas podpořil citací části napadeného rozhodnutí, v níž se žalovaný vypořádal s námitkou žalobce týkající se pravosti jeho podpisů na pokutových/příkazových blocích.
6. Žalovaný poukázal na to, že dne 10. 3. 2022 vydal opravné usnesení, kterým opravil zřejmou nesprávnost napadeného rozhodnutí doplněním odůvodnění napadeného rozhodnutí. Má přitom za to, že takovýto postup byl již v minulosti akceptován

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

judikaturou Nejvyššího správního soudu, a k tomu konkrétně odkázal na jeho rozsudek ze dne 25. ledna 2021, č. j. 8 As 154/2019-31.

7. Pokud žalobce namítal nezákonnost blokáce řidičského oprávnění od 24. 5. 2021 do 18. 8. 2021, pak měly tyto námitky dle žalovaného směřovat k Magistrátu. Dále vysvětlil, že byl logický požadavek Magistrátu k odevzdání řidičského průkazu, neboť se domníval, že jeho rozhodnutí nabylo právní moci. Poté, co bylo zjištěno, že tomu tak není, byl žalobci řidičský průkaz vrácen. Dle žalovaného *„by měla být tato zádrž řidičského oprávnění započítána do celkového zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku.“*

Replika žalobce

8. V replice ze dne 5. 4. 2022 poukázal žalobce na skutečnost, že postup žalovaného při vydání opravného usnesení je v rozporu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť opravným usnesením nelze doplňovat odůvodnění rozhodnutí.
9. Dále pak žalobce podrobně rozvedl, s odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2017, č. j. 62 A 166/2016-76, a jeho obsáhlou citací, svou žalobní námitku týkající se nicotnosti rozhodnutí o jeho námitkách v situaci, kdy tyto podané námitky neobsahovaly jeho úředně ověřený podpis.

Posouzení věci soudem

10. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť oba účastníci vyslovili s tímto postupem souhlas.
11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky, byť byly v žalobě namítány, však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Žalobce považuje za nicotná obě rozhodnutí správních orgánů, neboť Magistrát rozhodl o jeho námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, aniž by písemnost obsahující tyto námitky byla v souladu s § 117 zákona o silničním provozu stvrzena jeho úředně ověřeným podpisem. Na toto nicotné rozhodnutí pak dle žalobce navázal žalovaný, který nicotné rozhodnutí v odvolacím řízení přezkoumal. Soud má za to, že vytýkané pochybení, spočívající ve vydání rozhodnutí o námitkách žalobce na základě písemného podání nesplňujícího veškeré formální náležitosti, stanovené v § 117 zákona o silničním provozu, a to úředně ověřený podpis žalobce jakožto podatele, nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí o takovém podání.
13. Dle § 77 odst. 1 správního řádu, ve znění účinném od 1. 7. 2017, je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

14. Pro absenci výslovné pozitivněprávní úpravy nicotnosti, tento pojem řešila především správní judikatura, přičemž např. Vrchní soud v Praze (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 3. 1995, sp. zn. 6 A 28/94), konstatoval že právní úprava nevypočítává důvody nicotnosti aktu a ponechává právní teorii a soudní praxi, aby samy vymezily okruh případů, kdy vady aktu dosahují takové míry, že již o aktu vůbec nelze hovořit. Judikatura Vrchního soudu v Praze považuje za důvody nicotnosti aktu např. těžké vady působnosti a příslušnosti, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost nebo nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním slova smyslu vůbec neexistuje apod. Stejný význam pak má i nedostatek podkladu k vydání aktu, např. uložení povinnosti podle již zrušeného právního předpisu.) Následně pak rozšíření senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, publikovaný pod č. 793/2006 Sb. NSS, učinil právní závěr, že nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti.
15. K pojmu nicotnosti rozhodnutí se následně podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již ve svém rozsudku ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS. K vymezení nicotnosti a její podstaty přistoupil v situaci, kdy soudní řád správní i správní řád pojem „nicotnost rozhodnutí“ používá, ale nepodává jeho legální definici a charakteristiku. Učinil přitom tyto závěry: *„Nicotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, absolutní neplatnost, či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není běžným rozhodnutím nezákonným, nýbrž rozhodnutím, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě běžných vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobilá vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, pročez tedy jde o nezhojitelné právní nic. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Definičně lze za nicotný správní akt považovat akt, který vykazuje tak závažné vady, že vůbec není schopen vyvolat žádné právní účinky. Logicky jde o právní nullum a platí zásada quod nullum est, nullum prodeit effectum (srov. Máša, M. K otázce tzv. nicotných správních aktů. Správní právo, 1972, č. 3, s. 139). V tomto ohledu se jedná o tradičně podávané charakteristické vlastnosti nicotnosti, které lze nalézt již v československé správněprávní literatuře (srov. např. Merkl, A. Obecné právo správní. Díl druhý. Praha-Brno : nakladatelství Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

Orbis, akciová společnost, 1932, s. 24 a násl.; nebo Hoetzel, J. Československé správní právo. Část všeobecná. Praha : Melantrich a. s., 1934, s. 268 a násl.). Obdobné závěry jsou rovněž obsaženy jak v současné odborné literatuře zahraniční (srov. Starościak, J. Prawo Administracyjne. Warszawa : Państwowe wydawnictwo naukowe, 1969, s. 245 a násl.; či Erbguth, W. Allgemeines Verwaltungsrecht. Baden-Baden : Nomos Verlagsgesellschaft, 2005, s. 134.), tak i domácí (např. Průcha, P. Správní právo. Obecná část. 7., doplněné a aktualizované vydání. Brno : Masarykova univerzita, 2007, s. 369; nebo Staša, J. in Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 6. vydání. Praha : C. H. Beck, 2006, s. 212 a násl.).“

16. Z žaloby nevyplývá, že by měl žalobce za to, že rozhodnutí v námitkovém řízení vydal správní orgán s absolutním nedostatkem pravomoci či absolutní nepřislušností nebo že by rozhodnutí správního orgánu trpělo zásadními nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy jako je absolutní nedostatek formy či by bylo nesmyslné. Žalobce má za to, že absence jeho úředně ověřeného podpisu na námitkách způsobila jejich faktickou neexistenci a v důsledku toho neexistoval právní podklad k vydání rozhodnutí. Dle názoru soudu se však s takovým výkladem nelze ztotožnit.
17. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Magistrát doručil dne 7. 4. 2020 žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (dále jen „oznámení“). Dne 9. 4. 2020 bylo Magistrátu z mailové adresy X doručeno podání, jímž odesílatel sděloval, že tímto podává námitky proti oznámení. Téhož dne žalobce jako odesílatel předal poště k přepravě doporučeně podání určené Magistrátu, na němž byl označen žalobce včetně data jeho narození a místa bydliště, označení Magistrátu, jeho příslušného oddělení včetně sídla, označení spisové značky, jíž se podání týkalo a důvod podání, tj. „Podání námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče“. Dále listina obsahuje důvody, pro které podatel nesouhlasí s provedením záznamů bodů v registru řidičů. Listina je datována dnem 9. 4. 2020 na jejím konci je kolonka pro podpis, který je v kolonce vyznačen bez úředního ověření, a pod ním je uvedeno jméno žalobce spolu s korespondenční adresou.
18. Z uvedeného je zřejmé, že Magistrátu bylo doručeno podání, z jehož obsahu bylo zcela zřetelné, kdo jej podává, komu je podání určeno a v jaké věci a čeho se podatel domáhá. Podání tak vyjadřovalo jasnou vůli žalobce požádat o zahájení námitkového řízení ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu u příslušného správního úřadu, neboť nesouhlasil s tím, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a s uloženou povinností odevzdat řidičský průkaz. Za této situace, kdy je zcela evidentní, že žádost splňovala náležitosti stanovené v § 37 odst. 1 a § 45 odst. 1 správního řádu, došlo podle § 44 odst. 1 správního řádu k zahájení (námitkového) řízení, a to okamžikem, kdy žádost (podání žalobce ze dne 9. 4. 2020) Magistrátu došla. Jiný způsob, jak naložit s žádostí žalobce, správní řád správnímu orgánu neumožňuje, až na jedinou výjimku, a tou je odložení věci.
19. Podle § 43 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti (§ 44) není zahájeno a správní orgán věc usnesením odloží v případě, že vůči němu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něj nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán.
20. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, že úkon nevede k zahájení řízení pouze a jen tehdy, pokud je z něho evidentní, že se nejedná o žádost nebo když trpí takovými vadami, které zahájení řízení u správního orgánu prakticky vylučují, neboť se jedná o vady, z nichž není možno seznat buď kdo bude účastníkem správního řízení, nebo je zřejmé, že k rozhodnutí o takové žádosti není správní orgán povolán. Jestliže však žádost žalobce (podání námitek)

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

splňovala veškeré zákonné atributy, pak správnímu orgánu nezbylo nic jiného než činit potřebné kroky směřující po zahájení námitkového řízení k jeho skončení. Výsledkem takového řízení pak bylo rozhodnutí, které rozhodně nelze označit za nicotné pouze proto, že žalobce, který svou žádostí řízení zahájil, neopatřil tuto žádost úředně ověřeným podpisem. Námitku nicotnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů proto shledal soud nedůvodnou.

21. K vytýkanému pochybení, tedy že bylo zahájeno námitkové řízení, aniž listina obsahující námitky obsahovala úředně ověřený podpis, se váže i další žalobní výtky, jíž žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný se nikterak nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že v důsledku nezahájení námitkového řízení nemohl být přerušen běh lhůty pro odevzdání řidičského průkazu. Tomuto tvrzení žalobce nelze upřít důvodnosti, neboť má oporu v podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí. Součástí odvolání žalobce byla tato námitka: „Výrok o tom, že „*Pan M. M. je povinen podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu odevzdat řidičský průkaz nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne převzetí oznámení o dosažení 12 (dvanácti) bodů, tedy ode dne 7. 4. 2020. Lhůta k odevzdání řidičského průkazu se ode dne podání námitek tedy od 9. 4. 2020 přerušuje do dne nabytí právní moci rozhodnutí*“, je nepravdivý a postup správního orgánu spočívající v přerušení lhůty k odevzdání řidičského průkazu od 9. 4. 2020 do dne nabytí právní moci rozhodnutí je nezákonný. § 117 zákona o silničním provozu stanoví, že „*žádosti a oznámení podle § 92 až 94, § 98 až 102, § 108 až 112, § 114 až 116, § 123d, 123e a 123f může podat žadatel nebo držitel řidičského oprávnění i poštou nebo elektronickou formou. V takovém případě musí být podpis žadatele nebo držitele řidičského oprávnění na žádosti nebo oznámení v listinné podobě úředně ověřen. Doklad totožnosti žadatel nebo držitel řidičského oprávnění nepřikládá.*“ Jelikož podpis žadatele v písemných námitkách proti záznamu bodů nebyl úředně ověřen, námitky fakticky nebyly podány a námitkové řízení se vůbec nerozeběhlo. Běh lhůty pro odevzdání řidičského průkazu tedy ani nemohl být přerušen.“ Žalovaný na tuto námitku žalobce v napadeném rozhodnutí nikterak nereagoval. Nicméně tato skutečnost nemá za důsledek nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
22. Je třeba si uvědomit, že v námitkovém řízení se správní orgán zabývá pouze tím, zda předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, je skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správně osobě a ve správné výši. Námitkového řízení tedy není určeno k tomu, aby správní orgány posuzovaly a řešily jiné otázky a námitky, tedy ani otázku, od kterého dne běží žalobci lhůta pro odevzdání řidičského průkazu, v jakém období byla tato lhůta přerušena a zda a v jakém rozsahu má být již vykonaný zákaz řízení motorového vozidla započten do zákonné roční doby. Tyto otázky skutečně předmětem námitkového řízení nejsou, a proto se jimi správní orgány nemusely zabývat. Výše citovaná námitka žalobce je dle názoru soudu pro posouzení věci irelevantní, a pokud ji žalovaný pominul, nejedná se o nepřezkoumatelnost (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31). Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí byla tudíž shledána rovněž nedůvodnou.
23. Výtky žalobce, že listina obsahující námitky neobsahovala v rozporu se zákonem o silničním provozu úředně ověřený podpis, je obsažena i v žalobní námitce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňového.
24. Lze přisvědčit žalobci, že pokud žádost (podání námitek) žalobce neobsahovala úředně ověřený podpis, došlo k porušení ust. § 117 věty první zákona o silničním provozu, podle něhož žádosti a oznámení v listinné podobě podle § 92 až 94, § 98 až 102, § 108 až 112, § Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

114 až 116, § 123d, 123e a 123f může podat žadatel nebo držitel řidičského oprávnění i poštou nebo elektronickou formou. V takovém případě musí být podpis žadatele nebo držitele řidičského oprávnění na žádosti nebo oznámení v listinné podobě úředně ověřen. Vzhledem k tomu, že právě ust. § 123f zákona o silničním provozu upravuje situaci, kdy řidič nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů a umožňuje mu podání písemných námitek, pak není pochyb o tom, že pro naplnění uvedeného zákonného požadavku měl být podpis žalobce v písemných námitkách úředně ověřen. Pokud správní orgán prvního stupně nevyzval žalobce k odstranění tohoto nedostatku a jeho pochybení nenapravil ani žalovaný v odvolacím řízení, pak je třeba přisvědčit žalobci, že správní orgány zatížily svá řízení vadou. Esenciální otázkou pro vyřešení důvodnosti této žalobní námítky tedy bylo posouzení, zda a jaké důsledky měla tato vada na zákonnost předmětného řízení a vydaných rozhodnutí. V tomto směru soud poukazuje na to, že stejnou otázku již řešily jiné správní soudy a soud se s jejich závěry zcela ztotožňuje a nemá důvod se od nich jakkoli odchýlit. Konkrétně se jedná o rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2022, č. j. 17 A 50/2022-32, v němž soud odvíjel zákonnou podmínku úředně ověřeného podpisu od účelu, pro který byla tato podmínka stanovena. Zdůraznil tak, že *„důvodem opatření námitek úředně ověřeným podpisem je prověřit, že ten, kdo je podepsán na námitkách, tyto námitky skutečně podepsal.“* Dospěl přitom k závěru, že pokud by měla *„vada spočívající v absenci úředně ověřeného podpisu na námitkách způsobit nezákonnost řízení a vydaných rozhodnutí, musely by vyjít najevo pochyby o tom, kdo námitky podal.“* Stejně jako v porovnávaném případě, tak i v této věci žádné takové pochyby dány nejsou a žalobce je ani v průběhu správního řízení netvrdil. Žalobce se v průběhu řízení o podaných námitkách choval aktivně, tj. proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení podal námitky, uděloval plné moci zmocněncům (J. V., J. K.), kteří za něho nahlíželi do spisů a jejichž prostřednictvím žalobce využíval opravných prostředků. Dlužno zdůraznit, že ani sám žalobce nezpochybňuje, že to byl on, kdo podal námitky, pouze obecně poukazuje na znění ust. § 117 zákona o silničním provozu a namítá absenci úředně ověřeného podpisu. K tomu může soud jen vyjádřit podiv nad touto obranou žalobce, který sám svým nesprávným a nezákonným postupem (úředním neověřením svého podpisu) způsobil vadu podání a následně se domáhá soudní ochrany s požadavkem na vyslovení nezákonnosti rozhodnutí.

25. Naproti tomu soud neshledal důvod pro aplikaci závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2017, č. j. 62 A 166/2016-76, neboť v této věci Krajský soud v Brně s odkazem na ust. § 123f odst. 1 ve spojení s § 117 zákona o silničním provozu rozhodl v neprospěch žalobkyně, když správní orgán zastavil řízení pro nedostatek úředně ověřeného podpisu. V uvedeném řízení tedy čelila žalobkyně důsledkům svého pochybení. V soudem nyní posuzovaném řízení naopak správní orgány postupovaly ve prospěch žalobce, ač tento sám svým pochybením odůvodnil žalobu a určitou benevolenci správních orgánů v jeho prospěch obrací proti nim. Pokud by měl soud sankcionovat správní orgán za vstřícný přístup k žalobci, zpochybnil by tím jednu ze základních zásad činnosti správních orgánů stanovenou v § 2 odst. 3 správního řádu, kterou jsou správní orgány při své činnosti vázány, tj. šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a možnost zasahovat do těchto práv v nezbytném rozsahu.
26. Zbývá jen uzavřít, že vzhledem k tomu, že žalobce nezpochybnil podání námitek jeho osobou a v průběhu správního ani soudního řízení nevznikly o této skutečnosti žádné pochybnosti, dospěl soud k závěru (stejně jako Městský soud v Praze ve shora uvedeném a částečně citovaném rozsudku), že absence úředně ověřeného podpisu na námitkách žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

je sice vadou řízení, avšak tato vada nezpůsobila jeho nezákonnost, a ani nezákonnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Nebyly tak naplněny předpoklady pro zrušení napadeného rozhodnutí (ani prvostupňového rozhodnutí) ve smyslu § 78 odst. 1, odst. 3 soudního řádu správního.

27. K poslední námitce žalobce, že správní orgány nezapočetly již vykonaný zákaz činnosti, soud odkazuje na bod 22. odůvodnění tohoto rozsudku, v němž již tuto námitku vypořádal a pouze zopakuje, že v námitkovém řízení správní orgány délku, běh a přerušení lhůty pro odevzdání řidičského průkazu neřeší. I tato námitka je tedy nedůvodná.
28. Nad rámec výše uvedeného soud považuje za nezbytné vyjádřit se k procesnímu postupu žalovaného v průběhu tohoto soudního řízení. Žalovaný totiž dne 10. 3. 2022 vydal opravné usnesení, jímž doplnil odůvodnění napadeného rozhodnutí o vypořádání námítky žalobce citované v bodě 21. tohoto rozsudku. Takovýto postup je v rozporu se správním řádem, a tudíž nezákonný.
29. Opravné usnesení je institutem upraveným v ust. § 70 správního řádu a již ze slovního vyjádření odst. 1 věty první („opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal“) je zřejmé, že slouží toliko k opravě zřejmých nesprávností. Aplikovat institut opravy zřejmých nesprávností lze tedy pouze na zjevné písařské či početní chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, jinak řečeno na pochybení, ke kterým došlo „zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá“ (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400). Zřejmost takové nesprávnosti může plynout především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním či z podkladů pro rozhodnutí, jež jsou součástí spisu; oprávněnost provedení opravy zřejmé nesprávnosti tak musí být dostatečně podložena. Oprava zřejmých nesprávností se týká pochybení v písemném vyhotovení rozhodnutí, ke kterému došlo velmi často přepisem ze správného originálu (např. jiné rozhodnutí orgánu veřejné moci, text právního předpisu aj.). Zásadně však nelze takovouto opravou napravit jiná pochybení, resp. vady správních aktů. Opravné usnesení tudíž neslouží k tomu, aby bylo správnímu orgánu v průběhu (odvolacího) správního řízení nebo soudního řízení (ve snaze zhojit své vytýkané pochybení a vyhnout se zrušení napadeného rozhodnutí) umožněno toto napadené rozhodnutí doplnit o chybějící odůvodnění. Takovýto postup nemá oporu v žádném ustanovení správního řádu, natož v ustanovení § 70 upravujícím opravné usnesení. Jestliže žalovaný v průběhu tohoto řízení doplnil napadené rozhodnutí v jeho odůvodnění o vypořádání původně nevypořádané odvolací námítky žalobce formou doplňujícího usnesení, pak je nutno konstatovat, že je tento jeho postup v rozporu se zákonem. Tento nezákonný postup však neměl žádný vliv na rozhodnutí soudu, neboť soud k „opravnému usnesení“ nepřihlížel. Námitku o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro absenci vypořádání námítky vypořádané v „opravném usnesení“ shledal soud totiž nedůvodnou (k tomu srov. bod 22. tohoto rozsudku).
30. Vzhledem k tomu, že soud ze všech výše uvedených důvodů nevyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako důvodnou, a tudíž neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, nezbylo, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, který nad rámec běžné úřední činnosti, vynaložil náklady na právní zastoupení ve svém písemném vyjádření navrhl krom zamítnutí žaloby, aby nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přiznána náhrada nákladů řízení žádnému z účastníků, jinými slovy se náhrady nákladů vzdal. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. března 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.